

SKEBY OG ØSTRUP SOGNE

KIRKEBLADET

Februar - marts 2021, årg. 32 nr. 1

Luna og Noah arbejder hjemmefra

Coronamid i kirken
Johnny Kummerfeldt/Krumme

Coronainterviews
Tilflytterinterview i Klintebjerg

Målsætning: "Vi vil være en aktiv, lyttende og inddragende kirke"

Coronatid i kirken

Videogudstjeneste fra Gerskov kirke

Coronatiden har desværre været præget af mange aflysninger - også i kirkerne: Julegudstjenesterne med Skovløkkeskolen og Klintebjerg efterskole blev aflyst i sidste øjeblik. Alle gudstjenesterne blev aflyst fra den 24. december og resten af julen og nytåret med. Møderne i frokostklubben for mænd har desværre været aflyst siden november og er det indtil videre. Og den stemningsfulde Luciaaften i december, vores muntre nytårsstræf i begyndelsen af januar og nytårskoncerten blev heller ikke til noget i denne omgang.

Det har dog hele tiden været muligt at afholde kirkelige handlinger, dvs. dåb, bryllup og begravelse, og fra den 10. januar har det igen været muligt at holde gudstjenester. Kirkerne er også hver dag åbne for besøg.

Store dele af samfundet er lukket ned, men når det har været muligt at holde gudstjeneste, er det ud fra en anerkendelse af, at det er vigtigt at mødes til gudstjeneste for at få håb og mod i en svær tid. Det passer også med, at kirken altid har haft en vigtig rolle at spille i krisetider.

Restriktionerne i forbindelse med gudstjenester og kirkelige handlinger går ud på, at 2

handlingen højst må vare en halv time, og den foregår uden fællessang. Vores kirkesanger synger solo, og ved gudstjenesterne synger hun kun to salmer. Der er også en øvre grænse for, hvor mange vi må være i kirkerne. Foruden personalet må der være 15 i Gerskov kirke, 17 i Skeby kirke og 22 i Østrup kirke.

Nu hvor der er begrænsning på deltagerantallet ved gudstjenesterne, optager jeg ofte en video med prædiken, fadervor og velsignelse, som jeg lægger ud på facebooksiden, facebook.com/oestrupskebygerskovkirke

Mens vi alle venter på bedre tider er du velkommen til at deltage i en gudstjeneste; live eller på nettet.

Tal med præsten

Hvis du har brug for at tale med nogen, er du velkommen til at tale med præsten.

Præsten har tavshedspligt, og det kan være en god grund til at vælge præsten som samtalepartner.

Ring eller skriv til Keld B. Hansen på tlf. 23 47 41 44 / kha@km.dk for at få en samtale.

Interview med Johnny Kummerfeldt / Krumme

Johnny foran sit hjem ved navn "Skoven"

Johnny Kummerfeldt (også kaldet "Krumme") - bor i "Skoven" ved Østruplund, og før jul kunne man se ham både i Fyens Stiftstidende og UgeAvisen Nordfyn. Grunden var, at han havde fremstillet en model af Østrup kirke, som han havde valgt at give kirken i julegave. Johnnys store og flotte stykke arbejde gav mig lyst til at lave et interview med Johnny for at få ham til at fortælle lidt om sit liv og sine interesser.

Derfor mødtes han og jeg en januardag i Østrup kirke for at tale sammen. Her indleder Johnny med fortælle, at han oprindeligt kommer fra Jyllinge ved Roskilde. Men som barn flyttede han med sin far først til Jylland og senere til Fyn, og inden han var fyldt 20 år, havde han også boet på to forskellige børnehjem, været i familiepleje og boet i et bofællesskab på Langeland.

Næsten 30 år på Østruplund

I sommeren 1992 kom Johnny til Østruplund, hvor han har boet lige siden. I de første 16 år kom han på Otterupgården, hvor han arbejdede i metalværkstedet og træværkstedet. På træværkstedet byggede han fuglekasser til Dansk ornitologisk Forening. Efter årene på Otterupgården kom Johnny på Udeholdet på Østruplund; dvs., at han arbejder i Østruplunds store park.

Interessen for træ

Johnnys interesse for at arbejde i træ har været ved siden af tiden på Otterupgården, og

han fortæller, at han et år til jul lavede et nisselandskab med en kirke i træ. En af pædagogerne var meget imponeret over nisselandskabet og kirken, og han foreslog Johnny at fremstille en model af Østruplund. Forslaget førte til, at Johnny brugte 2½ år på det, der blev til en imponerende flot model af slottet, og som i dag er udstillet inden for slottets hoveddør.

To rejser til Japan

Johnny spiller desuden på trommer og har deltaget i Østruplunds band. Han fortæller, at de en gang havde besøg af japanere, der gik på Nordfyns højskole, og som interesserede sig meget for, hvordan en dansk institution bliver drevet. Japanerne endte med at invitere Johnny og hans band på en tur til Japan. Første gang, fortæller Johnny, var han i Japan med bandet, og efter den tur blev han sammen med pædagoger fra Østruplund inviteret til Japan for at fortælle om, hvordan det er at bo på institution i Danmark. Johnny fortæller, at han var rystet over at se, at man på institutioner i Japan boede 4 - 6 personer sammen på ét værelse.

Til sidst i interviewet skal Johnny lige nå at fortælle om sin interesse for fjernstyrede biler og for fiskeri. Når det er godt vejr, siger han, tager jeg gerne på fisketur med Østruplunds fiskehold.

Jeg siger tak til Johnny, fordi han ville fortælle om sig selv, og inden vi forlader Østrup kirke, beundrer jeg igen Johnnys flotte model af kirken.

Johnny med sin model af Østrup kirke

Sådan opleves coronatiden

Verden er af lave, og ingen kan sige, at man ikke i større eller mindre grad er påvirket af corona pandemien.

Coronaen har også fået lov til at sætte sit præg på dette nummer af kirkebladet. De fleste interviews er taget over telefonen, og alle billeder er taget udenfor i døråbningen til folks hjem.

For at finde ud af hvordan vi lever med corona pandemien tog jeg telefonen og ringede til 2 skolebørn og til 3 voksne.

Det første interview er med **Noah** og hans lillesøster, **Luna**. De bor på Præstevejen 4 i Østrup og er hjemsendt fra Skovløggeskolen, så de går nu i skole hjemmefra. Noah går i 6. klasse og Luna går i 3. klasse.

Det næste interview er med **Maria Jensen**, der bor i Ørritslev. Maria bor alene og har været hjemmesygeplejerske men er ikke

længere på arbejdsmarkedet. Maria er ny-valgt medlem af Skovlække Lokalråd.

Derefter følger interviewet med **Litti Lehn Petersen**, som er født og opvokset i lokalområdet, og som bor i Gudskov. Litti driver fysioterapien på Ørkebyvej i Otterup med 10 ansatte fysioterapeuter, og til sommer planlægger hun at overtage sine forældres virksomhed, svømmehallen i Gudskov, "så der fortsat sker noget i udkants Danmark" :-)

Det sidste "corona-interview" er med **Trine Wenckheim**, der bor i Gerskov, og som i denne tid arbejder hjemmefra. Hun har sit eget firma, hvor hun rådgiver virksomheder inden for Supply Chain.

Trine er næstformand i Skovlække Lokalråd og er engageret i mange ting lokalt. Hun har i mange år arbejdet for en udvikling af havneområdet i Klintebjerg.

Noah og Luna

Hvordan oplever I denne tid?

Luna: Det er rigtig irriterende, at man ikke kan gå til sine fritidsaktiviteter, og at man ikke kan se alle sine venner. Det er meget mærkeligt, at vi er nødt til at blive undervist i vores eget hjem, selvom det giver jo god mening, når nu vi ikke må komme i skolen.

Jeg er ikke selv bange for Corona, men jeg tænker meget på de gamle mennesker – jeg er ked af, hvis de bliver smittet. Jeg tænker også på, at jeg er urolig for, at det varer længe inden Corona er væk.

Noah: Det er en mærkelig tid, hvor vi ikke bare kan være sammen med alle vores venner. Det er mærkeligt, at en virus er

blevet SÅ styrende for meget af det vi kan og gør, og hvad der sker ude i samfundet. Vores frihed er virkelig blevet meget mindre.

Hvad er de største begrænsninger for jer?

Luna:

At der er mange ting, man ikke kan deltage i eller tage til fx hundeudstillinger, rejser, biografter, svømmehal og butikker. Jeg elsker at komme i svømmehallen, og det kan jeg ikke nu. Før var vi rigtig tit på hundeudstilling og mødtes der med vores venner – det er vi slet ikke mere.

Vi er heller ikke helt så meget sammen med vores bedsteforældre som tidligere, men vi snakker meget i telefon med dem og skyper med billeder. Vi er blevet Corona-testet flere gange for at være sikre på, at vi ikke smitter de gamle i vores familie, for vi vil altså kunne give krammere.

Luna og Noah

Det er også en stor begrænsning, at vi ikke må komme i skole og se vores venner.

Om nogle uger får jeg min første kusine og det glæder jeg mig bare helt vildt til. Det er bare rigtig træls, at vi ikke bare kan komme og se og holde hende lige med det samme – det ville jeg **virkelig** gerne.

Og så er det mega træls, at man ikke må puste lys ud på kagen til sin fødselsdag. Så er det ikke helt rigtig fødselsdag.

Noah:

At vi kun må være 5 forsamlet. Jeg går normalt til fodbold, håndbold og skydning, og det kan jeg jo slet ikke komme afsted til lige nu. Jeg er bange for, at nogle af de frem-skridt, jeg har gjort i mine sportsgrene er gået tilbage, og at jeg skal træne meget op igen.

Hvordan påvirker det Jer?

Luna:

Jeg savner at lege med mine venner i fri-kvartererne. Jeg savner også de veninder, jeg har til dans.

Begge:

Vi kan begge mærke, at vi bliver lidt mere slatne og ugidelige. Man er træt og uoplagt, selvom man ikke har lavet så meget. Vores forældre siger, at vi skal ud hver dag og gå en lang tur – det kan godt være træls, men vi kan også godt forstå det.

Har I lært noget om Jer selv og andre?

Luna:

Jeg har lært at venner og familie betyder virkelig meget for mig.

Noah:

At det betyder meget for mig, at snakke sammen med mine venner via skype, mobil eller i onlinespil.

Jeg har helt sikkert også lært at sætte mere pris på min familie og venner – vi har haft mange sjove oplevelser sammen med mine forældre, bedsteforældre, onkler og tanter i fx fælles sommerhus – noget det ikke længere bare er en selvfølge, at man kan.

Ser I nye muligheder og har I lært noget nyt?

Noah og Luna synes begge, at de har oplevet noget nyt i forhold til online- og hjem-meundervisning. Man lærer helt klart ikke lige så meget, som når man er omme i skolen, men det er MEGET nemmere, at koncentrere sig, da der ikke er alt det larm og forstyrrelser.

Hvad tror I, I vil tænke, når det hele forhåbentligt er overstået?

Luna:

Jeg vil tænke på alt det vi har været igennem – særligt at skolen var lukket. Og så vil jeg selvfølgelig være glad for at Corona er overstået.

Noah:

At det har været en underlig tid, men også, at jeg har været en del af noget, der helt sikkert vil gå over i verdenshistorien. Det meste af verden har jo i perioder været lukket ned.

Og så vil jeg selvfølgelig tænke, at det er dejligt, at det er slut.

Maria Jensen

Hvordan oplever du denne tid?

Jeg bor alene og oplever det er ærgerligt ikke at kunne være sammen med familie og venner som jeg plejer.

Hvad er for dig at se de største begrænsninger?

Det er at skulle undvære samvær med venner og familie.

Hvordan påvirker det dig?

Som udgangspunkt et jeg et positivt menneske, så jeg har let ved at beskæftige mig selv og finde nogle positive indgangsvinkler. Jeg får fx ryddet mere op og gjort rent og gjort nogle lidt kedelige ting, som jeg måske ellers ikke ville få gjort. Jeg er alene men ikke ensom. Og holder kontakt via telefon og pc.

Har du lært noget om dig selv og andre?

Jeg er blevet lidt klogere på mig selv i forhold til, at jeg ikke bliver deprimeret af at være i mit eget selskab. Jeg er blevet mere bevidst om min styrke til at lægge en plan for dagen – også selv om jeg "ikke skal noget".

Ser du nye muligheder, og har du prøvet noget nyt?

Jeg har lært Teams at kende. Jeg arbejder med at redigere billeder og få dem printet

ud, så når jeg ikke kan se børnebørnene så ofte, så kan de hænge på mit køleskab og gøre mig glad hver gang jeg går forbi. Jeg udfordrer mig selv inden for f.eks. syning og strikning, prøver nye teknikker og finesser, der er sværere end jeg plejer. Jeg får læst flere bøger og udfordrer min hjerne med krydsordsopgaver o.lign. Jeg har en stor have, som jeg nyder på alle tider af året. At være og arbejde i haven giver ny energi og livsglæde. Jeg sørger også for at gå og cykle ture.

Hvad tror du, du vil tænke, når det hele forhåbentligt er overstået?

Jeg vil tænke, at vi i den vestlige verden, har fået en aha-oplevelse om at nærvær og samvær ikke er en given ting. Og at vi er underlagt naturens kræfter, dvs. at vi ikke bestemmer over mikroberne. Jeg håber vi har lært, at vi er nødt til at overlade noget til, at det er sådan, det er. At også døden er et livsvilkår. Det tror jeg vi i den vestlige verden har brug for.

Jeg håber hele verden får lært og husker på, vores ansvar for at passe på denne klode, give plads til biodiversitet, forholde os til bæredygtighed, natur, planter og dyr – og ikke kun tænker på hurtig fortjeneste for os selv.

Litti Lehn Petersen

Hvordan oplever du denne tid?

Jeg synes, der er to ting at sige: Jeg oplever det er en god tid, fordi os, der er sammen, lærer at blive bedre til at passe på hinanden og tage hensyn til hinanden. I denne tid får vi også bedre tid til eftertænksomhed.

Det er samtidig en skrækkelig tid, hvor mange ikke tjener penge og går ned med deres virksomhed. Der er også mange, der bliver ensomme og får det dårligt.

Hvad er for dig at se de største begrænsninger?

For mig er det den manglende bevægelsesfrihed - dvs. at man er meget lukket inde.

Hvordan påvirker det dig?

Jeg synes, det stiller krav til kreativitet og til et positivt livssyn. Vi er nødt til at finde det positive frem, så vi giver vore patienter i fysioterapien lysten til at fortsætte. Vi skal støtte andre i gøre det samme.

Har du lært noget om dig selv og andre?

Ja, rigtig meget. I de senere år har jeg haft en plan om på et tidspunkt at arbejde alene, men kan nu mærke, at jeg ikke kan undvære min medarbejdere her i fysioterapien. Jeg

er blevet mere bevidst om, at jeg er et socialt menneske.

Og jeg har lært af mine patienter, at de er meget betænksomme og passer rigtig godt på hinanden.

Her hos os har vi altid haft et højt hygiejneniveau. Det har folk sommetider trukket på skuldrene af, men nu oplever vi, at det niveau har fået et klap på skulderen, for nu er det blevet ophøjet til lov.

Ser du nye muligheder, og har du prøvet noget nyt?

Jeg har forsøgt mig med online træning og online behandling. Men jeg har fundet ud af, at det er jeg ikke så god til, så det er noget, jeg skal arbejde med. Det skal jeg lære.

Hvad tror du, du vil tænke, når det hele forhåbentligt er overstået?

Når det hele er overstået, så vil jeg holde en kæmpe stor fest, og så vil jeg kysse og kramme dem alle sammen.

Informationer om hvad der sker på klinikken - også i denne tid - kan ses på hjemmesiden www.otterupfysio.dk

Trine Wenckheim

Hvordan oplever du denne tid?

Jeg føler lidt, at man på en eller anden måde lever sit liv i en tidsboble. Det føles meget frustrerende, fordi man forsøger at få tilværelsen til at være så normal som muligt, men der er bare ikke noget, der er normalt.

Hvad er for dig at se de største begrænsninger?

Det er det, at jeg ikke kan være sammen med venner og familie i det omfang, jeg gerne vil. Denne her sociale begrænsning for et socialt menneske som mig er noget, der føles ganske forfærdeligt. Og for de unge mennesker er det langt større afsavn end os ældre.

Hvordan påvirker det dig?

Det påvirker mig på den måde, at jeg virkelig SAVNER at mærke fællesskabet blandt venner og familie. Uvisheden om hvor lang tid det her varer og at man hele tiden skal passe ekstremt meget på, synes jeg er svær.

Har du lært noget om dig selv og andre?

Ja, det har jeg. At de sociale ting med kram og lige et smut forbi og lige en hyggeaften med venner og veninder, som man tidligere tog som en selvfølge, den betyder rigtig meget. Det vil sige, at den nærhed, som man har med andre, det at man hygger og griner, den kommer jeg til at sætte endnu større pris på, når det kommer tilbage

igen.

Jeg har lært, at mine børn tager det her i stiv arm, og det er jeg virkelig imponeret over. Generelt set synes jeg folk tager pandemien alvorligt, men jeg har også lært, at når man beder folk holde afstand, så mangler der indimellem pli og dannelse. Ikke alle viser samfundssind, og nogen glemmer, at vi er et samfund og afhængige af hinanden.

Ser du nye muligheder, og har du prøvet noget nyt?

Jeg arbejder hjemmefra, og jeg er blevet verdensmester i online møder. Det med at man er nød til at få skabt forretning via en skærm, så jeg nok ikke før som en mulighed. Det viser sig, at det kan fungere, selv om det ikke er optimalt.

Og så har jeg kastet mig over at padle på vandet på et board. Stand Up Padel – det er fedt. Pulsen op og frisk luft. Efter 8 - 10 timer dagligt ved en skærm, har jeg brug for frisk luft. Og kan jeg ikke padle går jeg en tur.

Hvad tror du, du vil tænke, når det hele forhåbentligt er overstået?

Jeg vil tænke, at ej hvor var det lærerigt for alle at prøve at miste noget, som man ikke vidste, man kunne savne. Noget man tog for givet. Jeg har også lært, at mennesker er sociale væsener, der har brug for hinanden, og brug for fællesskabet.

Tilflyttere med mange interesser

Helle og Payana Nordvig

Klintebjergvej 169 i Klintebjerg har sidste efterår fået nye beboere. Det drejer sig om Helle Nordvig, hendes datter Payana og plejedatteren Jessica. De kommer fra Odense og nyder at være flyttet til et sted med ro, en afslappet atmosfære og nætter uden gadebelysning.

Pga. corona-nedlukningen foregår tilflytterinterviewet denne gang via facetime, hvor jeg derhjemme fra har udsigt til Helle og datteren Payana. De sidder i deres stue, og i baggrunden har de ild i brændeovnen. Det ser meget hyggeligt ud.

Helle fortæller, at hun og plejedatteren, Jessica, i september 2020 flyttede fra Odense til Klintebjerg, og måneden efter flyttede Payana ind. Hun havde indtil da boet i Ferritslev.

Sådan kom vi til Klintebjerg

De kendte i forvejen Freddy Romme, der bor

i Klintebjerg, og derfor var de kommet i Klintebjerg i en del år. Freddy havde gennem årene inviteret dem til både at deltage i den årlige vanddag for børn og i Fjordens Dag. Så da de gerne ville flytte på landet, og Freddy så, at "Prebens hus" i Klintebjerg var til salg, endte det med, at de flyttede dertil.

Huset ligger utroligt dejligt, siger Helle og Payana. Vi nyder, at der ikke er gadelys, at der kun er lidt trafik og at der er så stille her. Vi kan også lide måden folk er på. Da vi flyttede ind, kom flere af naboerne forbi. Nogle kom med syltetøj til os. Det at man, som her, kommer hinanden ved, synes vi er tiltalende.

Og med hensyn til Jessica, så synes hun det bedste er at være tæt på havnen. Hun er også faldet rigtig godt til på Sletten skole, hvor hun går, så det har også været godt for hende at komme hertil.

Det eneste negative ved at bo her er det dårlige mobilsignal. Den offentlige trafik er der desværre heller ikke så meget af, men så må man jo have gang i sin cykel, siger Payana.

Vi har endnu ikke brugt så meget tid på at udforske vores lokalområde. Vi har dog været i Glavendruplunden, som vi finder er et dejligt sted med en fantastisk stemning. Der er den samme stilhed som i en kirke. Vi har også været rundt i lokalområdet og set, hvor man kan købe grønsager og æg. Når det bliver forår skal vi ud og gå langs vandet—det glæder vi os til. Til foråret skal vi også i gang med huset og haven, så vi kommer ikke til at kede os, og det er jo dejligt.

På pilgrimstur i Spanien

De fortæller, at de begge er meget glade for naturen, og en af de store oplevelser, de har haft sammen, var en vandring ad en pilgrimsrute i Spanien, der leder frem til byen Santiago de Compostella. De vandrede over

500 kilometer og oplevede undervejs folks hjælpsomhed og hensyntagen. På vandringer var der masser af kvalitetstid. Telefonen var altid slukket i løbet af dagen, så det var en helt anden måde at leve på. Det ville jeg gerne gøre igen, siger Helle.

Det arbejder de med

Helle er uddannet pædagogisk assistent og har arbejdet med mennesker hele mit liv. Jeg har arbejdet som dagplejer. Jeg har også været i vuggestue og børnehave, har arbejdet med fysisk og psykisk handicappede og på plejehjem, og jeg har været glad for alle arbejdsområder.

I dag er Helles primære job at være plejefamilie for Jessica. Derudover arbejder hun 17 timer om ugen ved Familiehuset i Odense. Mit arbejde, fortæller Helle, består i, at jeg tilbringer tid sammen med familier, der har det svært. Det kan være familier, der står over for en tvangsfjernelse, og så er det min opgave at hjælpe til i familien, så familien kan få hverdagen til at hænge sammen, og så den kommer til at klare sig bedre. Jeg kommer hos tre familier, som jeg kender, og for mig giver mit arbejde rigtig god mening.

Payana fortæller, at hun er uddannet social- og sundhedshjælper, men hun har i grunden aldrig arbejdet inden for det område. Det skyldes, at der desværre ikke er tilstrækkeligt med tid til at arbejde med de ældre som mennesker, siger hun. Der er ikke tid til at lade dem vågne op, og det skal alt sammen gå alt for stærkt, og derfor synes jeg ikke, at man kan behandle dem værdigt.

Jeg har arbejdet en kort tid på plejehjem, men jeg havde det meget svært med, at man ikke har tid til at gøre lidt ekstra, og man skal altid skynde på de ældre. Det kommer til at ligne samlebåndsarbejde, og derfor har jeg det svært ved det fag.

Payana har haft forskellige andre jobs, men for øjeblikket søger jeg arbejde, fortæller hun.

Helles og Payanas lidenskab for katte

Dyr generelt er min interesse, og katte er min helt store hobby, fortæller Helle. Vi har altid haft kat, og i 2005 besluttede vi os for at starte opdræt af katte.

Den race, vi beskæftiger os med, hedder "Maine coon", og det er en semi-langhårskat. Vi kalder vores katteri "Naughty coon". Naugty betyder fræk, og kattene er faktisk lidt frække, og de er nogle ballademagere. De

Payana og Helle

finder på mange ting, og de vil gerne være med i det, man laver. Hvis man fx skifter sengetøj, så hopper og danser kattene i dynebetrækket, mens man lægger det på.

Som nævnt opdrætter vi kattekillinger. I år fik vi næsten 30 killinger, som vi derefter sælger. Vi oplever, at det er dejligt at være med til at sætte små skabninger i verden. Det er også dejligt at præge dem og at få dem ud i en familie, hvor de bliver familiens bedste ven.

Men en killing skal socialiseres rigtig meget, hvis den skal være en god killing for folk. Vi har kattekillingerne i minimum 14 - 16 uger før de bliver solgt, og vi oplever altid, at vi kan komme af med alle vore killinger. Det er svært at sige farvel til dem, men jo flere vi har solgt, jo lettere bliver det. Det er også dejligt, at folk er søde til at fortælle små historier om, hvordan det går.

Et vigtigt princip for os er, at vi kun sælger killinger til folk, der fodrer dem med råt kød. Det tror jeg på er det rigtige, fortæller Helle.

En kat er en obligat carnivore, dvs. den er kødæder, så derfor er det bedst for katte at blive fodret med råt kød tilsat fx mineraler. Vi fodrer vore katte med 75%, 15% ben og

Eljo

10% organ. Kylling udgør hovedparten af kødet, men vi anvender også mange andre slags kød. Vi er i kontakt med en jæger, som vi køber hjortelever af, og det elsker vore katte. At kattene får kød, gør dem sunde, de får en dejlig pels, og de får gode muskler.

For at vise folk, hvordan man fodrer sine katte, har vi lavet en facebookgruppe, hvor vi lægger opskrifter ud.

Interessen for ugler

Ugler knytter sig ikke til mennesker som katte eller hunde, og de vil aldrig holde af dig som den, du er.

Vi har en ugle ved navn, Lumi. Lumi kender mig og er tryk ved mig, men der er ikke den samme kontakt, som der er til en kat.

Vi hentede Lumi i Tyskland - en "hvid Virginia" - da han var 3 uger gammel. Vi havde tre unger, der voksede op i min stue, og da de begyndte at flakse om, var de i hele stuen. Alle vore ugleunger bliver håndfodret.

Da ungerne kunne sidde på en handske, gik vi tur med dem. De skulle vænnes til trafik, vejskilte og gadelamper, så de kunne føle sig trygge. Når man går med en ugleunge i naturen ser den langt og hører lyde på lang afstand, og på den måde bliver man selv

mere opmærksom på, hvad der sker i naturen. Det har jeg virkelig holdt af - det er fascinerende. Vi har sommetider givet familier lov til at gå tur med en af vore ugler, og det har været en kæmpe oplevelse for folk.

Det er også spændende for os at formidle viden om uglerne, og når vi går tur med vore ugleunger, hold op hvor bliver vi stoppet mange gange.

For øjeblikket har vi to voksne ugler i vores udendørs bur. Den anden ugle er en hun ved navn Elurra, så nu vil Lumi ikke længere ud at gå tur. Vi glæder os til at få ugleunger i foråret - det bliver spændende at have dem inde i stuen. De skal måske sælges, men man kan også blive fristet til at beholde en, men så skal der bygges en voliere mere.

Efter 1½ times samtale på facetime, er interviewet ved at være ved vejs ende. Jeg siger tusind tak for et hyggeligt "besøg" og håber, at vi en dag kan mødes derude i virkeligheden.

Du kan se mere her:

Katteriets hjemmeside er: www.naughtycoon.dk

Facebookgruppen for katteriet er: [Facebook.com/pages/Naughtycoons-Cattery/137098969698699](https://www.facebook.com/pages/Naughtycoons-Cattery/137098969698699)

Facebooksiden for uglerne er: [Facebook.com/owliverse](https://www.facebook.com/owliverse)

Lumi

GUDSTJENESTER I ØSTRUP, SKEBY OG GERSKOV KIRKER

FEBRUAR

Søndag 7. februar kl. 10.30

Gerskov kirke

Søndag seksagesima

Præst: Keld B. Hansen

Søndag 14. februar kl. 9.30

Østrup kirke

Fastelavn

Præst: Mattias Skærved

Søndag 21. februar kl. 19.30

Skeby kirke

1. søndag i fasten

Præst: Hans Otto Paludan

Søndag 28. februar kl. 10.30

Østrup kirke

2. søndag i fasten

Præst: Keld B. Hansen

MARTS

Søndag 7. marts kl. 10.30

Gerskov kirke

3. søndag i fasten

Præst: Keld B. Hansen

Søndag 14. marts kl. 9.30

Østrup kirke

Midfaste

Præst: Mattias Skærved

Søndag 21. marts kl. 9.30

Skeby kirke

Maria bebudelsesdag

Præst: Mattias Skærved

Søndag 28. marts kl. 10.30

Østrup kirke

Palmesøndag

Præst: Keld B. Hansen

Torsdag den 1. april kl. 19.30

Gerskov kirke

Skærtorsdag

Præst: Keld B. Hansen

Fredag den 2. april kl. 10.30

Skeby kirke

Langfredag

Præst: Mattias Skærved

Søndag den 4. april kl. 10.30

Østrup kirke

Påskedag

Præst: Keld B. Hansen

Mandag den 5. april kl. 9.30

Gerskov kirke

2. påskedag

Præst: Mattias Skærved

Provst og sognepræst, Keld B. Hansen, 23474144; **Sognepræst** Mattias Skærved, 53841960; **Graver ved Østrup, Skeby og Gerskov kirker:** Henning Madsen, 41263411; **Organist:** Niels Erik Clausen, 30556750.

NAVNE

Døde:

Elly Sonja Jensen

Karen Stylsvig Christensen

Kirkens hjemmeside: www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk

Kirkens facebookside: Østrup, Skeby og Gerskov kirke

Skovløkke Lokalråds hjemmeside: www.skovloekken.dk

Kirkebladet er trykt på FSC certificeret papir, der støtter bæredygtigt skovbrug verden over.

Kirkebil: Ældre, der ikke kan befordre sig selv, og som gerne vil til gudstjeneste eller til møde i præstegården, er velkomne til at benytte sig af teletaxi ordningen. Udgiften for brug af teletaxi kan refunderes af kirkekassen.